

செல்

வைகாசி ஆனி 2008

நீங்களும்

எழுதலாம்

நீங்கள் -02 எழுத்து -07

தடைகளைத் தகர்த்து

தகவுகளைத்தேடி

செல்

கிருமாத கவிதை கிதழ்

விலை 25/=

நீங்களும் எழுதலாம்-07

கிருமாத கவிதை கிதழ்

மே - யூன் 2008

ஆசிரியர்

எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம்

படைப்பாளிகள்

- அஸ்ரபா நூர்மீன் சபா ஜெயராசா
 சண்முகம் சீவகுமார் லெஸ்லிதாசன்
 சி.மார்க்கண்டு நட்சத்திரப்பிட்டியான்
 ஏ.ஆர்.நாகூர் சூசை எட்வேட்
 பாவேல் கோவை அன்சார்
 சி.குமாரலிங்கம் தயானந்தரூபி
 செ.ஞானராசா தாமரை
 மனித ஞானி கௌரி யோகனதர்சினி
 வி.புருசோத்தமன் மகேந்திரா மயூரதன்
 சயந்தன் யோ.தேனுசா
 வி. ஆர் த திகா கவிக் கள் வன்
 தி.காயத்திரி தாமரைத்தீவான்
 சரோஜா ராமநாதன் செ.கணேசன்
 எம். என். எம். ஸப்ரத் பரா. ரமேஸ்
 என.சந்திரசேகரன் வாகரை வாணன்
 எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம்

கருத்தாடற் களம்- கலாவில்வநாதன்

கவிதையில் முரண்- பெரிய ஐங்கரன்

மன்று- அறிமுகக்குறிப்பு- வாசகர் கடிதம்

மூலமும் பெயர்ப்பும்

வடிவமைப்பு

எஸ்.யசோதரன்

அட்டைப்படம்

ஓவியர். கே. சீந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு,

நீங்களும் எழுதலாம்

103/1, திருமால்வீதி, திருகோணமலை.

தொ.பே: 026 2220398.

e-mail - neenkal@yahoo.com

விரிவுப்படுத்தப்பட வேண்டிய
பார்வை -
பாடுபொருள்

நீங்களும் எழுதலாம் கவிதையிதழ் படைப்பாளிகள், வாசகர்கள் பங்களிப்புடனும் ஊடகங்களினது ஆதரவுடனும் ஓராண்டைப் பூர்த்தி செய்து இரண்டாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்துள்ளது.

நாடு (இலங்கை) பொருளாதார ரீதியாக வங்குரோத்து நிலையை அடைந்துவிட்டது. இன முரண்பாடுகளுக்கு தீர்வு காணக்கூடிய அரசியல் அணுகுமுறைகள் எதுவும் தென்படவில்லை. உலக அரங்கிலும் நன்மதிப்பை இழந்து கொண்டிருக்கின்றது. அண்மையில் ஐ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்ஸிலில் உறுப்புரிமை பெறுவதற்கான தேர்தலில் அடைந்த தோல்வி இதனையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இவ்வாறான அவலம் மிக்க சமூக நிலைமையில் பாரதி கூறியது போன்று 'பிறர் ஈன நிலை கண்டு துள்ளும் ஆயுதமாக' கவிதையை பயன்படுத்துவதோடு பேசாப் பொருளை பேசக் கூடிய அகன்ற பார்வையுடையதாக அதன் பாடு பொருள்களும் விரிவு படுத்தப்படவேண்டும். வெறுமனே குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டுகின்ற விதமாக அதன் பாடு பொருள் தேங்கிவிடக் கூடாது. பேசப்படாத பல விடயங்கள் பேசப்பட வேண்டும் பார்க்கப்படாத விடயங்கள் பார்க்கப்பட வேண்டும். எழுத்தில் வடிக்கப்படல் வேண்டும்.

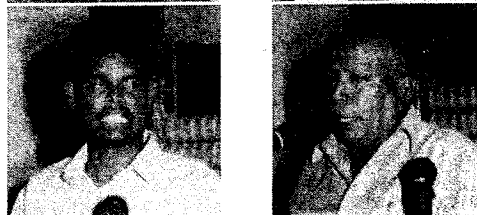
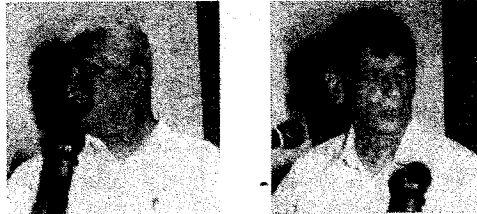
ஆம் நீங்களும் எழுதலாம்

அன்புடன்

ஆசிரியர்

களங்களை விரித்துள்ளோம்
ஆக்கங்களை அனுப்புங்கள்

நீங்களும் எழுதலாம் ஓராண்டுச் சிறப்பிதழ் வெளியீட்டு நிகழ்வில் முறையே சிரேஸ்ட் சட்டத்தரணி ஆ.ஜெக சோதி, இதழாசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம், ஊடக வியலாளர் சி.குருநாதன், கவிஞர் தில்லைமுகிலன், எழுத்தாளர் டாக்டர். இராஜ. தர்மராஜா, கவிஞர் ஷெல்லிதாசன், வல்வை ந.அனந்தராஜ், திருவேணி சங்கமம், எம்.வதனரூபன், ஏ.அசனார் (J.P)

நானும் நீயும்
 அருகருகிருந்து பயணம் செய்கின்றோம்.
 கறுப்பு பர்தாவுக்குள்
 முகம் மறைந்தவளாய் நான்!
 எனினும் எனக்கு
 இவற்றின் மீது வெறுப்பில்லை:
 பால் அருந்தும் என் சிறு குழந்தை
 மடியில் இருந்து வதைக்கிறது
 பக்கத்தே முத்தவனும்!
 அதற்கு முத்தவனும்!
 காற்றுப்புக்கா நெரிசல்!
 நீ சுதந்திரமானவன்! ஆண்!
 சிறகில்லையெனினும் நீ
 வான்வெளி மிதப்பாய்! அக்கணம்
 உனக்கு
 மனைவியும் சிறுகுழந்தைகளும்
 இருக்காது!

படகின் மேல்தளம் செல்வாய்!
 காற்றை முகர்வாய்! களிப்புறுவாய்!
 சற்றே அலுக்கையில்
 இருக்கையில் அமர்வாய்!
 என்னருகில் ஓர் அந்நியனைப் போல!
 சிலவேளை
 எதிர்த்திசைப் பெண்களைக்கூட
 நீ ரசித்தவண்ணம் பயணிக்கலாம்!
 அழகான நலக்கடலும்
 அதனைத் தொட்டுக்கொண்டு
 தெரிகின்ற வெண்நீலவானும்
 அதற்குள் முகம் காட்டும்
 சிறிய மலைக்குன்றுகளும்
 துள்ளுகின்ற மீன்களும்
 பார்ப்பதற்கு அழகாய் இருக்கும்!

எனினும்-
 நான் முகத்திரை அகற்றிடி
 அந்நிய ஆடவன் பார்த்திடல்
 கூடும்!
 அது ஹறாமானதென*
 எனது கணவனாகிய நீ
 தண்டிப்பாய்!

நாவம் நீயும்

*ஹறாம் - விலக்கப்பட்டது

கனவுகள் பனை மரங்களின்
பயணப்பொதிகளாய் நின்றன.
சோளாகம் சுமந்த
மயிலை வெளிப்புறகாற்று
புத்தகங்களைப் புரட்டின.-

பூவிழிகளைப் புன்னகையாக்கி
சிறு தேர் உருட்டும்
செவ்வந்திச் சிறுகுகள்
அகதி முகாம் விளிம்பில்
அமர்ந்தாட -

புத்தகங்கள் புனிதமிழந்தன.

புனிதமிழந்த புத்தகங்கள்

சண்முகம் சிவகுமார், கொட்டகலை

என் விளக்கு திரி
வழியெங்கும்
உன் முகம் புத்த
காலடி தடங்கள் ...
என் நதிமுழுதும்
உன் ஆடுகளின்
தாக எச்சங்கள் ...

பத்திரமாய் இருக்கிறது
உன்முதல் முத்தத்தின்

நகத்தடம் மனதெங்கும் ...
என் அப்பிள்கள் ஏடன் தோட்டத்தின்
வழிநோக்கியே ...

என் சிற்றெழும்புகளின்
'ம்' முன்
என் சிம்பெனி வீண் ...

என் முகத்தின் மடியில்
முட்கள் காடாகியிருக்கிறது ...

நேற்றைய பகிர்வுகள்
என் இதயங்களின் தண்ணீர் கேட்டலைகிறது
...

ஆயினும் ...

நீ மீட்டெடுப்பாயென
நீயில்லா அறைகளில் வழிகிறேன்
வெறுமைகள் விற்கும்

பாத்திர வியாபாரியின் தலையுறையோடு ...!

என் தலையுறையின் தேவதைக்கு

மாதுளம்பூ மாதுளம்பூ
மனங் கவர்ந்த மாதுளம்பூ
நல்ல சில மனிதரது
மனசு போல அழகிய பூ

செக்கச் செவேல் என்று நல்ல
சிவந்த இதழ் விரிந்திருக்கும்
பச்சையிளம் பாலகரின்
கன்னத்தில் அது சிரிக்கும்

எந்த இன மனிதரதும்
இரத்தமெல்லாம் சென்றிறந்தான் - என
சொல்லாமற் சொல்லி நித்தம்
பூக்குது பார் மாதுளம்பூ

பாட்டாளிக் கொடிக்கும், அந்த
பூவுக்கும் உறவுமுண்டோ - அவன்
போராடிப் பெற்று வண்ணம், மாதுளம்
பூவுக்கும் சொந்தமடி

செம்மாதவம்பூ

சி.மார்க் கண்டு-புலோலி

உன்னைத் தொட்டுத்
தாலி கட்டிய அன்று ...
கால்மாறிப் போக இருக்கையில்
கண்ணீரில் குளித்தாய்-
உறவுகள் உன்னைச்சூழு
உருகி உருகி அழுதாய்
நானும் கூடத்தான் ...
மனதுக்குள் ... உனக்காக
நீ அழுது வடிந்தது
ஏனென்று
உனக்குத் தெரிந்ததோ இல்லையோ ....
எனக்கு தெரிந்தது
ஏன்னிடம் வந்த பின்
நீ ஒரு இடமும்
செல்ல மாட்டாய் என்பது.

என்னவன் நீ

உன் நாக்கு அழுகுக்!
எழுதுகோல் சபித்தது.

நீர் வாளியான உன்நாக்கில்
பல் முளைத்தது பற்றியும்இ
அது வாந்தி எடுத்தது பற்றியும்இ
அந்த வாந்தியின் வதை பற்றியும்
கடவுளுக்கு வருத்தம் தெரிவித்து
அழுகுக் ..... அழுகுக்..... அழுகுக்
நாக்கே! என்று
எழுதுகோல் சபித்தது.

கடவுளும் தலையசைத்தார்
உன் நாக்கு நிறங்களைப் பேசி
பேதங்களைக் கொண்டாடியது.
விஷங்களைக் கொண்டு
பிரிவினை பேணியது
அழுகுக் ..... அழுகுக்..... அழுகுக்
நாக்கே!

உனக்குத் தெரியுமா?
காற்றினைக் காயம் செய்ய முடியாது.
காற்றின் சவடுகள் கண்ணில் தெரியாது.
காற்று திசையின் கிரங்களை உடையது.
காற்றை உன்னால் சிறையிட முடியாது.
காற்றைப் பிழித்தால் உண்டான சாபம்
உன் சந்ததி இனிமேல் தழைக்காது போகவும்
சரிந்து சாம்பலாய் மண்ணில் ஆகவும்
சரிவே உனக்கு வாழ்வென ஆகவும்
என்றெல்லாம் உண்மை எழுதுகோல் சபித்தது
உனக்குத் தெரியுமா?

“அழுகுக் ..... அழுகுக்..... அழுகுக்
நாக்கே!

எங்கே ஒரு தரம் நாக்கை நீட்டு
நீண்ட புழுக்கள் நெளிவதைக் காண்பாய்.

எழுதுகோல் சபித்தது

கவிதைக்கான

பயில் களம்
பரிசோதனைக் களம்
காத்திரத்தின் களம்
கருத்தாடற் களம்
விளக்கக் களம்
விமர்சனக் களம்

நிங்களும்
எழுதுகோல்

மரகத மணி கொள்ளையில்
மயக்க வண்டுகளுக்கு
பூக்களின்
புலம்பல்கள் புரிவதேஇல்லை!
மதுகுடித்த மாராப்பால்
இந்த வண்டுகள்
மாரடைத்து தொலைவது நிஜம்!

இதயத் தந்திகளில் ஏனோ..!
மனிதனுக்கு
மறதிகள் ஜாஸ்தி!
மரண வாசல்களை அவர்கள்
மறக்காமல் திறக்கும்வரை!

பூகம்பங்களினால்
உடைந்துபோகும் - இந்த
பூமியின் முதுகுகளுக்கு
இயற்கை அனர்த்தங்களை
இழுத்துநிறுத்த முடிவதில்லை
ஏன் தெரியுமா.....?

குண்டுகளின் நச்சுக்களில்
குளிர்காய்வதால் - அதன்
விழிப்பார்வைகளில் எல்லாம்
எறிகணைகளின் எச்சங்கள்!

முகில்களின் முரண்டுகளையும்
மின்னல்களின்
வன்முறைகளையும்
வாதாட மறுக்கிறது இந்த மழைத்துளிகள்!
பூமியில் விழுந்து
புதைந்து போனாலும்
மறுபிறப்பு ஒன்றால்
மறுபடியும் உயிர்ப்பாதாக -- அதன்
மனசுக்குள் ஒரு மாராப்பு !

தம் இறக்கை பற்றிய
மதிப்புரைகளை
தமக்குள் எழுதிக்கொள்ளாது
இந்தப் பறவைகள்
வான ஊர்வலத்தில் அப்படி ஒரு
வரவேற்பு ! ஆனால் .....?
வசமாகாத காற்றின்
காந்த சக்திகளுக்குள் பதிவாகிறது
பறவைகளின் விபத்துகள் !

தீ எரியும் சூரியனுக்கு
அந்தியின் பிரசன்னம் பற்றி
எந்த ஆட்சேபணைகளும் இல்லை
அதன் அனல்களை எல்லாம்
இரவின் மூச்சுகள் சேர்ந்து
இமைக்காமல் வாங்குவதால்
அஸ்தமனத்திலே இதன் ஆத்மா
மெல்ல அடங்கிவிடுகிறது!

உலகப் பந்தை
காலத்தின் கைகள்
உருட்டிப் பார்ப்பதால் ..
மறுமையின் மனசாட்சியில் மட்டும்
மாற்றம் நிகழ்வதில்லை !
விதைத்த வினைகளுக்கு ஏற்ற
விலைகளே ....
தீர்ப்புகளில் தீட்டப்பட்டிருக்கும்

திருத்தப்படாத தீர்ப்புகள்

சூசை எடவேட் - அன்புவழிபுரம்

பலமாகத்தட்டி கூப்பாடு போட்டால்தான்
கடவுளும் கதவைத்திறப்பார்.

துப்பாக்கி தூக்கிய இலட்சியவாதிகளை
முத்தமிட முடியா
தூர்ப்பாக்கிய வாழ்வென்ன வாழ்வோ.

அறிவுக் குறைவை அவனே அறியா
நிலையே
ஆபத்தான நிலை ஆகும்.

தீய எண்ணம் வராமல் காக்கின் போதும்
தீயவை தீண்டாமல் வாழலாம்.

புனிதமான ஆசை மனப்பூர்வமாக இருந்தால்
தானே நிறைவேறும் தானே.

நெருக்குரல்

ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள்,
விமர்சனங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன

கோவை அன்சலார்-கொழும்பு

அவர்களுக்கு பதவிப் போராட்டம்
வங்களுக்கு வாழ்க்கைப் போராட்டம்
அரிமா வேங்கை மோதலில்
அவதியறுகின்றன மான்கள்!
அப்பாவிகள் அல்லலுற
அப் - பாலிகளின் வெறியாட்டம்
மனிதர் மனிதரை
பழிவாங்கச் சொன்ன மதம்
தர்மம் போதித்த பௌத்தமா
அன்பு வழி சொன்ன இந்துமதமா
கருணைக்கு பேர் பெற்ற கிறிஸ்தவமா
ஒற்றுமைக்கு வித்திட்ட இஸ்லாமா?

சொன்னத யார் இதுவா அவர்கள்?

பாவேல்

எத்தனைச் சோதனைச் சாவுகள் ....?
இருக்கட்டுமே.
நாம் சலிப்பதுண்டு
வாகனத்திலிருந்து
இறங்கி -நடந்து
நம்மை அங்கமெல்லாம் தொட்டுத்தடவி
அனுமதித்து
அட்டைகளில்
நம் அடையாளத்தை நிரூபித்து
கடந்து -தொடர்ந்து ..... மம்
நமக்கு கோபம் வருவதுண்டு.
ஆனாலும் என்ன ....?
படித்த (?)
நம் இயல்பு
அடங்கிப் போவதை
நியாயப்படுத்தும்
அவமானம் இதெல்லாம் என்பது
நம் உணர்வில்
உறைப்பதில்லையோ?
இதெல்லாம்
எம் பிரச்சனை அல்ல.
என் வீடு-- என் உறவுகள்
எமது தொழிலிடம்
அங்கெல்லாம் தான்
அவற்றுக்குள் தான்
எமக்கு ரோசம் பொத்துக்கொண்டு
வருவதுண்டு.

ஏன்?

அறிமுகக் குறிப்பு

எஸ்.புஸ்பானந்தனின் 'இரண்டு கார்த்திகைப் பறவைகள்' "

".....இதுவரை எடுத்துரைத்த இவரது கவிதைகளின் பரவலாகக் காணப்படுகின்ற 'சுவை புதிது' ஆன தன்மை ஒரு புறமாக ஆழ்ந்து நோக்கும் போது, புதிய தலைமுறையினரில் இக்கவஞ்சுர் போன்று வேறு எக்கவஞ்சுரும் தமது கிராமத்தின் அல்லது மணிரீரின் அழகுக் கோலங்களையும் அவலக் கோலங்களையும் திறம்படப் போட்டிருக்கவில்லை என்ற விடயம் இத்தொகுப்பினூடாக வெளிப்படு கின்றமை புலப் படுகின்றது" எனும் கலாநிதி சே.யோகராசாவின் கூற்று நோக்கத்தக்கது."

'என் இதய ஊரை

தீ மூட்டிய பறவையே.....

..... கலப்பை மனிதரின்

இரைப்பையில் அல்லவா..

நீ..... நெருப்பு முட்டையிட்டாய்

எனும்வரிகள் இனப்பிரச்சினையின் ஆழத்தையும்

'இரைப்பைக்குள் புல்லை நிரப்பிய

கன்றுத் தாச்சியை

தட்டிச் சென்று

அடிமாதாய் ஆக்கியவனும்

பத்துமாதம் தாயின் கருவில் கிடந்த

மனிதப் பூச்சியா'

எனும் வரிகள் மிருகங்களின் மீதான இரக்க

உணர்வையும் அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றன

அரசியல் காதல், இயற்கை, கிராமத்து மனிதர்கள்

என்று பல விடயங்களையும் அழகுறத் தொட்டுச்

செல்லும் எஸ்.புஸ்பானந்தனின் தொகுப்பில் 35

கவிதைகள் உள்ளன.

இ.தயானந்தரூபி

பகற்பொழுது இரவுக்காய்....

உன் நினைவுகளால்

பகல் என்னில் வெறுப்படைகிறது

இரவு வரும்வேளை - நான்

பகலிற்கண்ட கனவுகள் நினைவுகள்

மிதந்து செல்லும்

இரவு எம் இணைவிற்கு

பூ மேடையிட்டுக் காத்திருக்க

சேரவும், சேர்ந்தே மலரவும்

நிலவொளிக்கு முன்

ஆயுத ஒலியும் அனலும்

ஊர் நிலவரமாதலால்

நீ .....

நான்

உதிரும் நினைவும் கனவும்

செ.ஞானராசா-அன்புவழிபுரம்

உலகைப் படைத்து

உயர்களைப் படைத்தேன்

மனிதனை மட்டும்

அவன் மனமறியாமல்

படைத்து விட்டேன்!

சுருக்கமாய்ச் சொன்னால்

பெருக்கத்தை விரும்பினான்

காட்டை அழித்து

கடலை கலக்கினான்

மேட்டு நிலத்தை

சேற்றுக்குள் புதைத்தான்

மாட்டுப் பட்டான்

முறையாக கறைபடிந்து

மாட்டுப் பட்டான்

கண்டு பிடிப்பென்று

குண்டு வீசினான்

விருந்தை அதிகரிக்க

மருந்து தெளித்தான்

மண் மதிப்பிழந்தது

விண் கொதிப்படைந்தது

வெள்ளப் பெருக்கு

நில நடுக்கம்! கடல் சீற்றம்!

நான் கொடுத்த தல்ல

அவனாகத் தேடிய சீதனம்

நகைத்தான்! நகைதான்

சேர்த்தான் பகைத்தான்!

மிகத்தான் பாடுபட்டான்

ஆனாலும் பாவம்

ஆசையால் அழிந்தான்

என்னை ஏசினான்

இயற்கையையும் சபித்தான்

தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டினான்

முடியாதப்பா! - நீ

முயலாதது எம் தப்பா?

இறைவனும் இயற்கையும்

தாமரை-ஆரையம்பதி

போத்தியின் தணல்
கண்ணில்பட்டதாய்
கார்மேகம் கதறிஅழ
இயற்கை அழிவோ - இல்லை
செயற்கை அழிவோ
இலங்கைக்கு எனப்
பட்டிமன்றம் நடாத்தும்
பஞ்சாங்கங்கள்!
வீட்டுக்கு வீடு
வாசற்படி பழமொழி
அகதி முகாமுக்கு அகதிமுகாம்
ஆலமரத்தடி புதுமொழி! - இதில்
வரவிருக்கும் சித்திரை
வருடப் புத்தாண்டுக்காய்
பட்டாசும் பட்டமும்
பட்டாடையும் பட்சணமும்
கேட்கும் குழந்தைகளின்
மூக்குச் சிணுங்கல்கள்!
வில்லவாசிகளின் ஏற்றத்தால் - அவர்கள்
ஆசைகளை நிறைவேற்றமுடியாமல்
விழிபிதுங்கும் தகப்பன் முதலைகள்!
எரிகின்ற வயிற்றுக்காக
எரியாத அடுப்புக்கு
விறகு தேடி - தென்னம்
பாளையம் பொறுக்கும்
ஏழை மனைவிகள்
இவர்கள்!
நேற்றைய பணக்காரர்கள்
கொஞ்சம் கூட
வஞ்சகம் பேதம் பார்க்காமல்
வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ்
வீழ்த்தி விட்ட அரசாங்கம்!
வெளுக்காத கிழக்கில் - அடித்து
வெளுத்து வாங்கிய வேட்டுக்களின்
வெற்றியில் ஆட்சிகளின் அதிகாரம்!
சுற்றியுள்ள பன்னீர்க்குடத்தில்
குழந்தையில்லாக் கருப்பைத்தீவாய்
உடம்பு இல்லா இலங்கைத்தீவு-இதில்
இளவேனில் இசைக்காது
இசைத்தாலும் இனிக்காது
சித்திரைவருடப் புத்தாண்டும்
சித்திரைவதைப் புத்தாண்டே

பூச்சி தன் முதுகில்
புத்தகத்தை ஏற்றிச்
சுமந்து சென்றதறிவீரோ?
பூச்சி தன் கையில் புத்தகங்கள் காவி
நடந்து சென்றதறிவீரோ?
பூச்சி தன் பையில்
புத்தகங்கள் நிரப்பிப்
பவனி வந்ததறிவீரோ?

‘வாசிப்பு மணம் வீசி
வாழ்கின்ற பூச்சி ‘ எனத்
தன்னைப் பிறர் எண்ணும்
யோசனையில் தினந்தோறும்
மலரை இதழை இன்னும் ...
மணம் புரியா மொழியில் உள்ள
புத்தகங்கள் எத்தனையோ
அத்தனையும்...
நாளுக்கு நாள் சுமந்து
நடைபயிலும் பூச்சி இது.

வாசித்து விட்டது போல்
வாய்(ப்) சிக்கா வாய் வீச்சில்
பேசிச் சில கதைகள்
பெய்யும் இப் பூச்சி
பேச்சின் இடைக்கிடையே
மூச்சுத் திணறிப்
புரியா மொழிக்கக்கித்
தன் முட்டொழியும்.

கேட்டவர் திகைப்புறுவார்
பார்த்தவர் பதைபதைப்பார்
‘வேட்டொன்று வைத்தார்
வார்த்தையினால் ... ‘ என்று
வேறு சிலர் கூறிடுவார்.
‘பூச்சி கையில்
புத்தகந்தான் தினந்தோறும்’
‘ஆங்கிலத்தில் பூச்சி
அலுக்காமல் வாசிக்கும்
‘மலங்கழிக்கும் போதும்
மலர் ஒன்று படக்கும் ‘
பூச்சிக்குப் புகழ் மாலை
ஒவ்வொன்றாய் விழ விழவே
பூச்சிதன் முதுகில்
புத்தகத்தை ஏற்றும்

பூச்சி தன் கையில்
புத்தகங்கள் காவும்
பூச்சி தன் பையில்
புத்தகங்கள் நிரப்பும்

முதுகு கை பையிலெல்லாம்
புத்தகங்கள் விளங்கும்
விரியாது ... ???
தன் தலையின் பின் புறத்தே
வாசிப்பு ஒளி வட்டம்
வானவில்லாய்ப் பூச்சி விடும்.
இது பெருமை.
மிகப் பெருமை எதுவென்றால்
புத்தகத்தை ஒரு நாளும்
பூச்சி விரிக்காதுதான்.
அதை விடவும் பெருமை
“ அரிக்காது “ இருந்தால்
அதுக்கு வரும்.

பூச்சி கமக்கும் புத்தகங்கள்

தி.காயத்திரி - வவு.கல்.கல்.

காரணம் அறிந்திடாத
கவலையின் முடிவிலியில் நின்று
அடிக்கடி பயணிக்கிறேன்
இறக்கைகள் முளைக்கின்றன.

வானமும் விரிகிறது ....
நிஜ உலக வாழ்க்கைக்கு
நிர்ப்பந்தத்தால் திரும்பும் போது
குணியாமாய் என் பயணம்
பாரமாக என் இதயம்

மனிதம் மரித்து விட்ட இடத்தில்
மனச்சாட்சியைத் தேடுகின்ற
ஒரு குருட்டுக் கவிஞனின்
கற்பனை போல
ஒவ்வொரு நாட்களும்
ஒவ்வொரு தேடலில்

கவலையின் முடிவில்

பயில் களம்
மாணவர்களுக்கானது

மகேந்திரா-மயூரதன் -

தி/இந்துக்கல்லூரி

படிப்பே உயிர்தான்
ஆனால்
படிப்படியாய் என்னுயிரோ....
எப்படித்தான் உரைத்திடுவேன்
புலமைப் பரிசில் பீட்சைப் படிப்பாம்
அப்பப்பா இப்படிப்பு....
அதிகாலை ரியூசன் அடுத்துப் பள்ளி
பின்னரே வகுப்பு பிறகும் ரியூசன்
அந்தப் பிள்ளையிலும் என்றிள்ளை
அந்தப் பள்ளியிலும் இந்தப்பள்ளி
அனைத்து சக்தியின் ஆவலும்
புள்ளியில் மட்டும்
அரைக்கப்படுவதோ பிஞ்சுத்தலை
சக்கைப்போட்டு சக்கைவாங்கி
செக்காக்கும் படிப்போ
எப்பிறப்பிலும் வேண்டாம்!

எப் பிறப்பிலும் வேண்டாம்

வி.புருஷோத்தமன் -

தி/சென்ஜோசப் கல்லூரி

தலையிழந்த மரங்கள்
குருதிக் கறை படிந்த
தரைகள்!
பொட்டிழந்த பெண்கள்!
பொலிவிழந்த முகங்கள்!
கலையிழந்த மனங்கள்!
மெட்டிழந்த தூப்பாக்கி
நுணிக் கவிதைகள்!
படிப்பிழந்த பாலர்!
தூப்பாக்கி ஏந்திய சிறுவர்!
ஷெல் துளைத்த வீடுகள்!
முழத்துக்கு முழம்
சோதனைச் சாவுகள்!
வேட்டொலிகள்!
மரண ஓலங்கள்!
இவைகள் தான் இன்று
இலங்கைத் தீவின் தடயங்கள்!

யோ. தேனுஷா

தி/செல்வநாயகபுரம் இ.ம.வி

மழையாய் பெய்தது விரோதம்
பயிராய் விளைந்தது யுத்தம்
வெள்ளமாய் ஓடுகிறது இரத்தம்
வேண்டுமோ இந்த யுத்தம்

அகிம்சை வழியில் அரசாள
தேவையில்லை ஆயுதமே
இம்மை உலகம் இனிதாக
எமக்கு வேண்டும் விடுதலை!

விடுதலை

ஆர்த்திகா விஜயலிங்கம்

தி/சண்முகா இ.ம.கல்லூரி

காலை தழுவிய அலைகளை
அன்று மகிழ்வுடன் ஏற்றபோது
எனக்குத் தெரியவில்லை - இவை
நாளை எம்மினத்தின்
காலை வாரித் தள்ளும்
சுனாமி அலையின்
குழந்தைகளென

சுனாமி

சயந்தன்

தி / சென்ஜோசப் கல்.

பெண்ணே நீ நிலவென்றால்
பகலில் வரமாட்டாய்
சூரியன் என்றால்
இரவில் வரமாட்டாய்
வானவில் என்றால்
நினைத்தவுடன் வரமாட்டாய்
நிழல் என்பேன்
நித்தமும் நீ கூட இருப்பதனால்

நிழல்

மாணவர்களே உங்கள் ஆக்கங்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.

கவிக்கள்வன்-கொழும்பு

மைதானமே !

நீ
இனம் அறியாய். மதம் அறியாய்
உன்மீது பதியும் கால்களை
நீ
உனது புகழின்
வெற்றிப்படிகளாய் காண்கின்றாய்
ஆனால் ....
உன்மீது கால்பதித்து
பின் தலைநிமிரும் அணிகள்
வெறும் வறட்டு கௌரவத்திற்காய்
இடம்கொடுத்தால் உன்னில்
குருஷேத்திரத்தையும் படைப்பார்கள்
எத்தனை கொடுமை .....
இனம் அறியா மதம் அறியா
உன்னை இன்று ...
தலைவேறு கால்வேறாகல்லவா
பிரித்து விட்டார்கள்
தம்மையும் கூட இன்று
இருவேறு அணிகளுக்குள் முடக்கிவிட்டார்கள்
வெறிகொண்டு உன்மீது
விளையாட்டு ஒன்று தொடங்கிவிட்டது
விளையாட்டின் நடுவர்கள் கூட
“வெற்றி” கூற மட்டுமே .....

கால்பந்து மைதானம்

சி.குமாரலிங்கம்

சட்டங்களைக் காட்ட வேண்டா
மட்டமான முறையதுவே
திட்டமாய் மறுவழி
சட்டத்திலே உண்டு

உதவிடுக உள்ளத்தால்
உத்தமமாகிவிடும் வாழ்வு
பதவிகளைக் கிரீடமாய்
பாசினிலே கொள்ளாதீர்

மாற்று வழி காண்க
போற்றிடும் வாழ்க்கை பெறுக
சேற்றினிலே செந்தாமரை
போற்றிட மலருதல் போல்

- சீகப்புநாடா -

கருத்தாடற் களம்

ரென்ற இதழில் வெளிவந்த அமரர் கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசனின் கற்றால் வருமோ கவித்துவம்? என்ற கட்டுரை தொடர்பானது.....

கற்றால் வரும் கவித்துவம்

கலா விஸ்வநாதன்

கவிதை ஒரு சகானுபவம் கவிதையை இயற்றி, எழுதி பிரசவிக்கும் போது, ஏற்படுவது சுகமான சுகம்.

கவிஞனின் அனுபவத்தை, பார்வையின் கூர்மையை, கற்பனை கலந்து உற்பத்தி செய்யும் அற்புதமான களம் கவிதை.

கவிஞனும் மனிதனைப் போலவே பிறக்கிறான். கசடறக் கற்பதினால் கவிஞனாக உருவாகின்றான்.

‘மொழி மனிதனின் நாகரிகம் மொழியின் நாகரிகம் கவிதை’ என்கிறார் தீபம் நா.பார்தசாரதி இன்றோ கவிதையின் நாகரிகம் புதுக் கவிதையாக பூத்திருக்கின்றது. பூரித்தும் இருக்கின்றது.

இத்தருணத்தில் கவிதைப் பற்றிய முழுமையான கற்றறிவு இன்றி கவிதையாக்கும் கவிஞர்கள் தொகை பெருகியிருக்கின்றது.

யாப்பிலக்கணம் தெரியாது புதுக்கவிதை புணைந்து விட முடியும். எனினும் கவிதைபற்றிய வரலாறு, சங்க காலந்தொட்டு, சமகாலம் வரை எழுதிய கவிஞர்களின் படைப்புகளின் பரிச்சயம் இன்றி முழுமையான கவிஞனாக முடியாது.

உணர்ச்சியின் ஓர் உச்ச வெளிப்பாடு கவிதையாகலாம் ஆனால் கவிஞனுக்கு தன்னைப்பற்றியும், தன் சூழல் பற்றியும் பூண உணர்வு தேடல், தேடலால் ஏற்படும் தெளிவு திருத்தமாக தேவைப்படுகின்றது.

ஒரு படைப்பின் உருவம், உள்ளடக்கம் பற்றிய உணர்வும் தெளிவும் ஆக்கம் பிறக்க அற்புத துணையாகின்றது. கற்க்காமலே ஒரு மனிதனுள் மறைந் திருக்கும் கவிஞன் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டபோதும்.

கற்பதினால் கருத்தாழமிக்க கருத்தழகுமிக்க, கவிதைகளை படைப்பாக்கம் செய்ய முடியும்.

பல கவிதையாக்கங்களை கற்பதன் மூலம் கருத்துவழிமிக்க கவிதைகளை கவித்துவமாக எழுதிவிட முடியும்.

மௌனமாய் வாசித்து, யோசிக்கும் சூழலில் கவிதையாக்கமும் காலத்தை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக இருக்கும் பட்சம் நிச்சயம் காலத்தை வெல்லும் கவித்துவத்தை கடவுளைப் போல உணர மட்டுமே முடியும். ஆம், கவிதை ஒரு சகானுபவம் கவிதை எழுதுவது சுகமான சுகம்.

உங்கள் கருத்துக்களை
எதிர்பார்க்கின்றோம் (ஆர்)

கௌரி மோகனதர்சினி

ஆலங்கேணி கிழக்கு

உட்பும் சோறுமே எங்கள்
ஊட்டமுள்ள உணவு
ஓலைப் பாயே எங்கள்
ஒப்பற்ற பஞ்சணை
பருத்திசேர் கதருடையே எங்கள்
பட்டாடை
ஏங்கிப் பெருமூச்சு விடுவதே
எங்கள் அனுபவிப்பு
ஓட்டுப் போடுவதே எங்கள்
உ. ரிமை
இதனாற்றான்
எங்களை உறிஞ்சி ஏப்பமிடும் முதலாளிகள்
ஏழைகள் என்று ‘முத்திரை’ பொறித்தனரோ
முத்திரை

அறிமுகக்குறிப்பில் உங்கள் கவிதைக்
தொகுப்பு கிடம்பெற வேண்டுமாயின்
ஒரு பிரதியை அனுப்பி வையுங்கள்.
2007 கிற்குமுன் வெளியானவை
அறிமுகக்குறிப்பில்
கிடம்பெறமாட்டாது.

மந்திரம் சூனியம் கற்போம் - உள்ள
 மற்றைய நூல்களைப் பார்க்கவும்மாட்டோம்!
 இந்தப் படிப்புக்கள் போதும் - வேறு
 எந்தப் படிப்பும் இதற்கிணை இல்லை!
 சாமியை ஆடவும் வைப்போம் - ஒரு
 சாட்டையில்லாமல் விழுத்தவும் செய்வோம்!
 சாமியைப் பொய்யென்று சொல்வோர் -வந்து
 சாட்டையடிகளைத் தாங்கிடுவாரோ?
 பேயைத் தூர்த்தவும் செய்வோம் - பெரும்
 பேரரவத்துடன் காதேற வைப்போம்!
 நோயையும் மாற்றியமைப்போம் - சில
 நூறாயிரத்தில் மடைபோடவைப்போம்!
 எங்களைக்கேலி செய்தாரேல் - செம்பில்
 இணையற்ற சூனியத்தகடு புதைப்போம்!
 தங்கமாய் மின்னும் தகட்டில் - கூடு
 சரிசெய்து நூலினில் கட்டவும் செய்வோம்!
 சூலமே எங்களின் ஏ.கே - கண்டால்
 சொல்லாமல் ஓடிடும் பேய் பிசாசெல்லாம்!
 காலமோ மந்திரக் காலம் - இந்தக்
 காலத்தில் விஞ்ஞானம் கண்டிடும் தோல்வி!
 குண்டு வெடிப் பறியாமல் - செய்யும்
 கோதாரி மந்திரம் சூனியம் கூட
 உண்டு நாம் கற்பதற்குண்டு - கற்றால்
 ஒரு குண்டும் பாயாது துப்பாக்கியாலே!
 புளியங்காய் மாங்காயுமாகும் - ஒதப்
 பொல்லாக் கருங்கல்லும் நீரில் மிதக்கும்!
 அழியாத மந்திரக் கல்வி - தன்னை
 அனைவரும்படியுங்கள் அதில் உழைப்புண்டு!
 கொசுவுக்கும் மந்திரம் உண்டு - இனிக்
 'கொயில்' வாங்கும் தேவையும்
 வாராதெவர்க்கும்!
 பிசபிசுக்கும் பட்டக்கல்வி - இதைப்
 பேசுமுன் 'றொக்கட்டும் செவ்வாயில் நிற்கும்!
 (மந்திரம்)

மந்திரம்

நாங்களும் சுதந்திரம் பெற்றவர்கள்
 சுதந்திரத்தைப் பெற்று
 அறுபது ஆண்டுகள்-இன்னும்
 அடிமைச் சங்கிலியுடன் அடிமைச் சங்கிலியாய்
 அர்த்தமற்று வாழ்கின்றோம்.

எழுந்து நின்று உரக்கக் குரல் கொடுத்து
 எம்மை உயர்த்திக் கொள்ள-நித்தம்
 நினைக்கும் போதெல்லாம் .....
 கூட்டொப்பந்தங்களால் கூடவே
 குழி தோண்டி புதைக்கப்படுகின்றோம்.

இந்த தேசத்திற்கும் தேநீருக்கும்
 நிறையவே இரத்தச் சம்பந்தம் -ஏன்
 எம் சுகம் காணா சோகங்களுக்கும்
 சோபை இழந்த சொந்தங்களுக்கும்
 சங்கங்களே சதி செய்தன.

உழைப்பால் உயர்ந்து
 புன்னகைக்க வேண்டியவர்கள்
 தொழிலால் நூற்றுாண்டுகள் கொண்டாடியும்
 இன்னும் நூறுக்காய் - நூறு போடும் வெறும்
 சோறுக்காய்
 கொடிப்பிடித்து கோஷமெழுப்புகிறோம்.
 பிறப்பு அத்தாட்சி பிரசாவுமை -
 ஏன்

ஆளடையாள அட்டைக்காய்
 அலைந்து திரிகின்றோம் - இதற்காய்
 அள்ளியும் கொடுக்கின்றோம்
 ஆனதுவோ அப்படித்தான்.
 சுதந்திரக் காற்று - எம்மை
 சொர்க்கத்திலாவது ஒரு தடைவை
 சுகம் காணச் செய்யுமா? இல்லை
 சுகம் காண அங்கும்
 கூட்டொப்பந்தம் கூட வருமா?.

கூட்டொப்பந்தம்

கூடவருமா?

செல்லக்குட்டி கணேசன்- அல்வாய்

பல இலட்சக் கட்டடம்
படிப்பதற்கு இரண்டு நாளிதழ்
படிப்பகம்

பாதை ஒன்று
திறப்பு விழா இரண்டு
புரிந்துணர்வு

ஆமை வழியில்
அடிக்கடி குறுக்கீடு
முயல்கள்

துறவைத் துறந்தான்
புத்தன் கையில் ஏ.கே.47
மனிதன்

ஆசி வழங்கிய கை
அரிவாள் தூக்கியது
துறவு

அர்ச்சகர் கை
ஆசி வழங்கியது
தாய்மை

ஹைக்கூ

எம்.என்.எம்.சப்ரத்- கிண்ணியா

ஆ..... நச்சு வாசனை
விடியும்போது சமாதானக் கரங்களால்
என்னை அணைத்துக் கொள்!
அவ் அழகிய பொன் விடியலுக்காய்
முச்சக்கள் உஷ்ணத்தோடு
விழிதிருக்கின்றன
சமாதான முழக்கம் ஒரு புறமாய்
இன மதம் என மறு புறமாய்
ஆசிய வரைபடத்தில்
அழிந்துவிடுமோ இத் தீவு!
பொருள் பொதிந்த பொன்னான காலங்களை
அணுவணுவாய் சேகரித்து
செத்துப் போவதுதான் மிச்சம?

மிச்சம்

பரா.ரமேஸ்- தென்புலோலியூர்

சுண்டுக் கிளியெனினும்
கொஞ்சம் சுண்டைப் பெரிதாக்கி
குலாவித்திரியும் பண்பு
நீண்ட நிலாவெறிப்பும்
நீள் மடியாய் வயல்வெளியும்
சூழ்ந்திருக்கும் பனை மரமும்
சொர்க்கமென கொடுக்கும் சுகம்
நீண்டொலிக்கும் மணியோசை
ஒளிக்கீற்று
நேற்றுப் போல் நாளை
மலரும் என்ற நம்பிக்கை
வேண்டாதவற்றை விலக்கி
வேண்டியதைப் பெருக்கும் உறுதி
விடியலுக்காய் இரவை
வேண்டிப் பிரார்த்திக்கும் நேர்த்தி
படிகளைத் தாண்டும் போது
ஏறிய படிகளை மீட்டல்
இருபதில் எழுபதின் பக்குவம் அடுத்த
குருதிக்குள் பேதத்தைக்
கொட்டாத கொள்கை
உருகி உருக்குலைந்து ஓடும் உறவுக்காய்
ஒரு நொடியில் தன்னை உருக்கும் உள்ளம்
உண்மையிலே அவன் மனிதன்

காரிருளைக் கிழித்து
கடுகதியில் வந்தவொரு
பேருருவம் அழைத்திவனின்
பெயரை உறுதி செய்து
குருதிதனைத் தின்று
குதூகலம் செய்தது
அகிலத்தின் அசைவு
அரைநொடி குழம்பியது
இப்போ இவன் புனிதன்

மனிதன் புனிதனாய்.....

கடிதவழி தனி இதழைப் பெற
விரும்புவோர் 5/= பெறுமதியான
7 முத்திரைகளை அனுப்பி
வைக்கவும். வருட சந்தா 200
(தபாற்செலவு உட்.) முகவரி
எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் 103/1,
திருமால் வீதி, திருகோணமலை

மானிடனே! ஏன்?
திரைக்குள் நின்று பேசுகிறாய்?
வா! வெளியே வந்து பார்.
நிஜங்கள் உண்மைகளைத்
தெரியவில்லையா?
கவலைப்படாதே! ஆனால்
தெரிந்து கொள்ள
முயற்சி செய்
ஏன்? தெரிந்தது போன்று
பொய்முகம் காட்டுகின்றாய்?
சாதிக்க நினைத்துச்
சந்தர்ப்பவாதியாகி விடாதே
காரியத்தில் கண்ணாயிரு.
ஆனால்,
சாதிக்கப்பிறந்தவர்களைச் சோதித்துப்
பார்க்காதே.
பொய் முகம் காட்ட முயலாதே
உலகம் உன்னைத் தூற்றும் உன்
உண்மையான முகத்தைக்
காட்டு! உலகம்
உன்னைப் போற்றும்
மானிடனே!
உண்மைகள் உறுங்குவதில்லை
தெரிந்து கொள்வாய்
வல்லவனாக மட்டும்
இருந்து விடாதே மானிடா!
நல்லவனாகவும் வாழ
முயற்சி செய் இல்லையேல்
காலச்சக்கரத்தில் சிக்குப்பட்டு
காணாமல் போய் விடுவாய்!
தர்மத்தின் வழியில் நட
அதர்மத்தை விட்டுவிடு உன்
உண்மையான முகத்தை
உலகுக்குக் காட்டு
அமைதி பெறுவாய்
தர்மம் ஜெயிக்கும்.

பொய் முகம்

‘அவளது கரத்தை
எனது கரத்தில்
சேர்த்துக் கொண்டு எண்ணினேன்
உலகம்
இந்தக் கரத்தைப் போல
இதமாகவும் அழகாகவும்
இருக்கவேண்டும்”

இந்தியிலிருந்து ராதிகாராணி மொழி பெயர்த்த
கவிதை இது. உலகம் இதமாகவும் அழகாகவும்
இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு உலகம்
இல்லை. இவ்வாறு இருவேறுபட்ட முரணை
சித்தரிக்கும் ஒரு உத்தி கவிதையில் கையாளப்
படுகிறது. தமிழ் இலக்கணம் இதனை முரண்
அணி எனப்பேசும். இந்த முரண் அணி வார்த்தை
களால் விபரிக்கமுடியாத விளக்கங்களைபெல்லாம்
மிக-எளிமையாக மனதில் பதிய வைத்துவிடும்
“இதில் உள்ள விபரித்தன்மை, கேலி, பரிசாசம்,
பழிப்பு தூஷணை முதலியவற்றுக்கும் மேலாக,
ஓர் ஆழ் கருத்து, தொனிப்பொருள் உணர்த்தப்
படுவதாகும். அதில் சோகரசம், துன்பியல்
சம்பந்தம் கொண்டதாகத்தான் அது பெரிதும்
பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதில்தான் இந்த அணியின்
நயம் சோபிக்கும்” என்பர் சி.ச.செல்லப்பா.

புதுக்கவிதைகளில் சொல் முரணைக் காட்டிலும்
பொருள் முரணுக்கே அதிக முக்கியத்துவம்
கொடுக்கப்படுகிறது. சிந்தனையின் மூலந்தான்
இரு பொருள்களுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாட்டை
கண்டுபிடிக்க முடியும் புதுக்கவிதைக்கு சிந்தனை
தான் அடிப்படை என்பதால் புதுக்கவிஞர்கள்
இதையும் ஓர் உத்தியாக தம் கவிதைகளில்
கையாளத் தொடங்கினர். “முற்பகல் செய்யின்
பிற்பகல் விளையும்” என்பது ஒரு முரண்
அணியாகும். இங்கு சொல்லுகின்ற பொருளில்
முரண் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சாதாரணமான
கவிஞர்கள் மேலோட்டமான முரண்களை
அவதானிப்பார்கள். நல்ல கவிஞர்கள் ஆழ்ந்த
முரண்களை அனுபவிப்பார்கள்.

‘அல்லிக்குளம் அழகு
என்றென்றும் அழகு
தலைபற்ற உடல் மிதந்த
நேற்றை முன் தினத்தை தவிர’

இது பிறேம் ரமேஸ் கவிதை அல்லிக்குளம் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் என்ன வீரீதம்? பூ மிதந்த அல்லிக்குளத்தில் தலையற்ற உடல் மிதக்கிறது. அழகாக இருக்கும் குளத்தை பாழாக்கியது தலையற்ற உடல். இவ்வாறு குளத்தின் அழகு மறைந்து அசிங்கமே நிறைந்துவிடுகிறது. அழகுக்கு இருப்பட்டமாக இருக்கவேண்டிய குளம் அவலத்தில் இருப்பதாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆயிரம் கவிதைகள் எழுதி உலகத்தின் வன்முறையை உரைப்பதைவிட இவ்வாறான ஒரு முரணை பயன்படுத்தி அதைவிட அதிகமாக உள்ளத்தில் உறைக்கச் செய்யலாம் என்பதற்கு அக்கவிதை ஒன்றே அத்தாட்சி.

‘அங்கே வருகிறேன்’ என்று
அவர் சொன்ன இடத்தில்
காத்திருந்தார் இவர்....
வரவில்லை அவர்
‘இங்கே வருகிறேன்’ என்று
இவர் சொன்ன இடத்தில்
காத்திருந்தார் அவர்
வரவில்லை இவர்
‘எதிர்பாராமல் சந்திக்கலாம் என்று
காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
அவரும் இவரும்
அவரவர் இடத்தில்’

இது சுகுமரனின் கவிதை. இருவருக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை கேலியோடு சித்தரிக்கின்றது இக்கவிதை. அவர் - இவர். அங்கே - இங்கே என்பன பொருள் பொதிந்த முரண்கள் இருவரும் அவரவர் இடத்தில் காத்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள். எதிர்பாராமல் சந்திக்கலாம் என்று. மேம்போக்காக பார்க்கதால் இது கேலியாகவும் ஆழ்ந்து நோக்கின் ஆழமான சோகம் இதற்குள் உறைந்து கிடப்பதையும் உரைமுடியும்

‘நான் இரவின் ஆழத்தில் இருந்து பேசுகிறேன்
இருளின் ஆழத்தில் இருந்து
இரவின் ஆழத்தில் இருந்து பேசுகிறேன் நான்
நண்பா, நீ என் வீட்டுக்கு வருவதானால் ஒரு
விளக்கைக் கொண்டு வா மகிழ்ச்சியின்
இடைவழியில் நிற்கும் கூட்டத்தை நான் பார்க்கும்
படியான ஒரு ஜன்னலையும்’

மகிழ்ச்சியின் இடைவழியில் நிற்கும் கூட்டத்தை
நான் பார்க்கும் படியான ஒரு ஜன்னலையும்’

இது சுகுமரன் மொழியெய்ர்ப்பு. ‘புரூத்தின் கவிதை. இது இருள் - வெளி இரண்டிற்கும் இடையிலான முரண்திலையை தத்துவச்சார்போடு விபரிக்கிறது. எந்தக் கருத்தையும் முரணுக்கு ஊடாகச் சொல்லுவதுதான் சிறப்பாக இருக்கும். கவிஞன் சொல்ல வந்த கருத்தை விட அதிகமான கருத்துநிலையை உருவாக்கக் கூடிய வல்லமை முரணுக்கு உண்டு.

நாம் வாழ்க்கையில் நாள்தோறும் எத்தனையோ முரண்திலைகளை பார்க்கிறோம். இரவு - பகல். காலை - மாலை, வெள்ளை - கறுப்பு, மௌனம் - பேச்சு, கலக்கம் - தெளிவு, அழகை - சிரிப்பு, ஏற்றம் - இறக்கம், உயர்ச்சி - வீழ்ச்சி என்று கோடிக்கணக்கான முரண்களைத் தினந்தோறும் நாம் காண்கின்றோம். ஆனால் அவையெல்லாம் உணரப்படுவதில்லை உரசுவதில்லை கவிஞன் ஒருவன் கவிதையாகத் தரும்போது தான் எம்மன்தை அவை தொடுகின்றன. தொட்டு உலுப்புகின்றன.

‘காத்தவராயன்
ஒரு சனிக்கிழமை சாயங்காலம்
வீடு தேடி வந்து
நலம் விசாரித்து
கள் குடிக்கப் போகலாம்’ என
கனிவுடன் கூப்பிட்டான்
ஆரிய மாலா
சத்தம் போடுவான்
போய்வா ராசா என்று
கழன்று கொண்டேன்’

என்பன போன்ற முரண்கள் விக்ரமாதீத்யன் கவிதைகளில் அதிகம் காணலாம். அவருடைய அணுபவமும், ஆளுமை முதிர்வும் அவருடைய கவிதையின் சொத்துக்கள்.

‘கோயில்
தூரத்தில்
பிராந்திக் கடை
பக்கத்தில்
இவன்
எடுத்தெறிந்து போய்
பழக்கமில்லாதவன்

இவ்வாறு எத்தனையோ முரண்களை விக்ரமாதீத்யன் நகைச்சுவையோடு தந்திருக்கிறார்.

அவருடைய கவிதைகள் எளிமையாகவும் பொருள் ஆழம் கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கும்.

‘ ஒரு தடவை நினைத்தேன்
தந்தைக்கும் தாய்க்கும்
கணவனுக்கும் சோதரருக்கும்
உரிமையானவள் நானென்று
பின்னர் நினைத்தேன் நான்
எனது காதலனுக்கென்று
வளர்ந்த பிறகு
நிச்சயமாய் அறிந்தேன்
என் வாசகருக்கு மட்டுமே
வேண்டுபடுவதால்
இன்று எல்லாம் இழக்கப்பட்டுவிட்டது
யாருக்காகவும் முழுமையாக
நான் வேண்டப்படுவது சந்தேகம்”

இது அ.யேசுராசா மொழிபெயர்த்த கவிதை
இது வாழ்க்கையின் முரணை வடித்தெடுத்து
இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தந்திருக்கிறது.

சுவாலையின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து
குகைக்குள் சிதறி ஓடிய இருள்
போக்கிடமின்றிக் கற்குவரில் மோதி
நெருப்பில் விழுந்து மடிந்தது

பரவசத்தில் களிநடனம் புரிந்தார் ரிஷி
துளியும் மிச்சமின்றி
அந்தகாரத்தை உண்டு மகிழ்”
என்று ஆர்ப்பரித்தார்.

சுவாலை ரிஷியின் மீது கவிந்தது”
இது சுந்தர ராமசாமியின் கவிதை. ரிஷியின்
ஆர்ப்பரிப்பினையும் அவலத்தையும் முரண்களாகச்
சித்தரிக்கின்றது இக்கவிதை ஆழ்ந்து நோக்கினால்
பல அர்த்தங்கள் தரும்.

‘மழை பொய்த்த வானம்’
நிலம் போல வரண்டு கிடக்கிறது
மெல்லெனத் துளிக்கும் நட்சத்திரங்கள்
உஷ்ணம் மிகுந்து இலைகளாகக்
கருகும்
கடலாய் ஆறாய் அருவியாய்
நானிலம் நிறைந்து பூரிக்கும்
இந் நாட்களில்
வானம் வெடித்துச் சுருள்வதற்குள்
மழை பெய்ய வேண்டும்
நிலத்திலிருந்து வானத்திற்கு”

இது அலறியின் கவிதை ‘ நிலத்தில் இருந்து
வானத்திற்கு மழை பெய்யவேண்டும் என்று அவர்
கூறுவது முரணாக அமைந்து சிந்திக்க
வைக்கிறது. முரணைக் கையாள்வதில் கவிதை
சிறப்பும் செழுமையும். அழுத்தமும். ஆளுமையும்
பெறுவதை மேற்கண்ட உதாரணங்களிலிருந்து
நன்கு தெளியலாம். இதனை இன்றைய
கவிஞர்கள் பலரும் தங்கள் தலை சிறந்த
உத்திகளில் ஒன்றாக வைத்திருப்பது கவனிக்க
த்தக்கது. ஒரு கவிஞரின் ஆளுமையினையும்
அறிவிப்புவதையும் அவன் கையாளும்
முரணைக் கொண்டு அளந்துவிட முடியும்.

மன்று

சாதி ஏற்றத்தாழ்வு
பார்த்துக் கவிஞரை
நகக்குவதை
எதிர்ப்போம்

நங்களும் எழுதலாம்
கவிக்கும்பத்தைச் சேர்ந்த
ஒரு கவிஞர் சாதி
ஏற்றத்தாழ்வு அடிப்படையில்
இவ்வாறு நகக்கப்பட்டுள்ளார். எமது நாட்டில் உயர்
கல்வி நிலையம் ஒன்றில் இச் சம்பவம் இடம்
பெற்றுள்ளது. தமிழுக்குப் பணியாற்றிவரும்
உயர்கல்வி நிலையத்தைச் சேர்ந்த பெரியார்
ஒருவருக்கு அவரைக் கௌரவித்து விழா எடுக்கும்
குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் எமது
கவிஞரும் இடம் பெற்றுள்ளார். இதனை அதே
குழுவில் அகங்கத்துவம் பெற்ற ஒருவர் தமக்கு
தகுதியின்மையாகக் கருதியுள்ளார். விழாவுக்குரிய
பெரியவரிடம் நமது கவிஞரின் சமூகநிலை
குறித்து கேள்வியெழுப்பியுள்ளார் இழிவாகவும்
பேசியுள்ளார். கவிஞரின் சமூகநிலை தன் சமூக
நிலையை விடக் குறைவானது என்றும்
கூறியுள்ளார். இத்தகைய பண்பற்ற கல்வியிய
லாளரை நாம் வன்மையாக கண்டிக்கிறோம்.
கல்வியால் பண்பாடு வளரப் போராடுவோம்.

“சாதித்தமிழருடன் வாழும் தமிழனோர்
பாதித்தமிழனா”

கவிஞர் குடும்பம்
நீங்களும் எழுதலாம்.

கூழ்ச்சியின்
சுத்தமான வடிவம்
சகுனி!
அதனால்
ஆட்சியாளர்கள்
ஐவரும்
அகதியாகின்றனர்.

காடுதான்
இவர்களுக்கும்
கை கொடுக்கின்றது!
நாடு
நாகத்தின் வசம்
பன்னிரண்டாண்டுகள்
பாண்டவர்கள்....
என்ன பாவம்
செய்தார்கள்?
ஓராண்டு
அஞ்ஞாத வாசமும்
ஓடிப் போகின்றது!

காண்டபம் ஒலிக்கிறது!
கண்ணன்
மூண்ட யுத்தத்தின்
மூலாதாரமாகின்றான்!
அரவக் கொடியோனின்
பாவக் கணக்கு
அவசரமாக
எண்ணப்படுகின்றது.

பதினெட்டாவது நாள்
வீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும்
பலப் பரீட்சை!
குருஷேத்திரத்தில்
தர்மம்
வெற்றிக்கொடி
நாட்டுகின்றது!

சோதனையின் பின்புதான்
சாதனை!
வேதனைப்படும் தமிழா
விளங்கிக் கொள்க!

சோதனையும் சாதனையும்

பதவிகள் பெரிதில்லை
என்பாய் - ஆயினும்
கதிரையை விட்டுக்
கணமேனும் கிளம்புகிறாயில்லை
நிலையாமை பற்றி
நித்தமும் ஒதிக்கொண்டே
உன் நிலையை
உறுதி செய்து கொள்கிறாய்
அரட்டை அடிக்கையில்
அடிக்கடி உதிப்பாய்
மனப்பாங்கு பற்றி
ஆயினும்
கணக்குப் பார்க்கிறாய்
மனிதாபிமானப் பணியில் ஒரு
மணி செலவிட
வருங்காலங் குறித்த
எதிர்காலவியலிலும்
ஆர்வங் கொண்டே
தீர்க்க தரிசியுமாவாய் இடையிடை
ஆயினும்
உன் அனுபவிப்புக்களில்
சற்றும் தளர்ச்சியில்லை
அனைத்து அதிகாரங்களையும்
கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டுமென்பாய்
சிலவேளை! - ஆயினும் உன்
அதிகாரத்தைச் சுகித்துக் கொள்வதில்
ஆனந்தமடைவாய்!
உனக்கு முன்முகம் தெரிவதும்
பின் மனந்தெரிவதும்
வழக்கமானதொன்று
நீ தட்டும் பின் கதவுகள்
ஒன்றா...? இரண்டா...?
கேட்கும் போதெல்லாம்
தந்திரோபாயம் என்கிறாய்
இத்தனை இத்தனை....
கட்டிய பின்பும்
என்ன வேடிக்கை
நீ சுறுகிறாய்
உனக்கோர் அடையாளம்
இருப்பதாய்...!
மீண்டும் மீண்டும்
காற்றடிக்கும் திசையில்
பயணித்தவாறே...

உனக்கான அடையாளம்?.....

வாசகர் கடிதம்

நீங்கள் அனுப்பி வைத்த 'நீங்களும் எழுதலாம்' ஓராண்டுச் சிறப்பிதழும், புரட்டாதி - ஜப்பசி (2007) இதழும் கிடைக்கப் பெற்றேன். கவிதைக்கென்றோர் இதழ் நடாத்துவது அவ்வளவு எளிதான செயலல்ல உங்கள் துணியை வாழ்த்துகின்றேன், பணியைப் பாராட்டுகின்றேன். இளம் தலைமுறையினரின் கவி படைக்கும் ஆற்றலுக்குப் களம் அமைக்கும் உங்கள் முயற்சி போற்றத் தக்கது கடந்த ஐந்து இதழ்களிலே 83 பேர், கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்த போது அட்டா! கவிதைக்கு இந்த இதழ் ஒன்று போதுமா என்று கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

அதே வேளை முகஸ்துதிக் காகவோ, நட்புக்காகவோ, சந்தாதாராரசர் சேர்ப்பதற்காகவோ, மற்றவர் மனம் நோக்கக் கூடாதே என்பதற்காகவோ கவிதையல்லாதவற்றையெல்லாம் கவிதையென்று பிரசுரம் செய்யும் நிலைக்கு ஆளாகி விடாதீர்கள். அதற்காக வேறு பத்திரிகைகள் சிற்றிதழ்கள் இருக்கின்றன. கவிதைக்கென்று வெளிவரும் இதழில் வருவதெல்லாம் கவிதையாக இருக்க வேண்டும் 'ஞாயிறு இதழ்களில் வெளிவரும் வசனங்களை (கவிதைகள் அல்ல அவை) விடச் சிறப்பான முறையில் தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகள் இத் தொகுப்புக்களில் இடம்பெறுவது பாராட்டத் தக்கது' என்று முத்த எழுத்தாளர் கே.எஸ் சிவகுமாரன் அவர்கள் கூறியிருப்பது முற்றிலும் சரியானது. அவர் 'வசனங்களை' என்று குறிப்பிட்டார். உண்மையில் அவற்றில் பல வசனங்களும் அல்ல வசனங்களாக கொள்வதற்கு கூடத் தகுதியற்றவையும் கவிதைகள் என்று வருகின்றன. அந்த வகையில் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள் பாராட்டியுள்ளதைப் போல உங்கள் இதழில் வருபவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளாக தென்படுவதை நானும் உணர்கின்றேன்.

ஆண்டுச் சிறப்பிதழில் பெரும்பாலான கவிதைகள் சிறப்பாக உள்ளன. கவிதைக்கான இதழில் கவிதை பற்றிய பல விடயங்களையும் பிரசுரிக்கும் உங்கள் போக்கு பயன்தரக் கூடியதே. தாமரைத்தீவான், அமரர் சில்லையூர் செல்வராசன், கலாநிதி செயோகராசா, ந.பார்திபன், ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் இதழுக்கு ஆரோக்கியத்தை கொடுக்கின்றன.

எழுதும் இளையோருக்கு வழிகாட்டுகின்றன. எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா அவர்களது உள்ளக் குமுறல் மிகவும் நியாயமானதே. கேள்வி எழுப்பும் உரிமை அவருக்கு உண்டு. இந்தக் கவிதையிதழ், தமிழ்க்கவிதை இலக்கியத்தின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பணியில் தளராது நடைபோட எனது வாழ்த்துக்கள்.

செந்தமிழ்ச் செல்வர் சு.ஸ்ரீகந்தராசா (பாடும் மீன்) அவஸ்ரேலியா

'நீங்களும் எழுதலாம்' கவி ஏட்டை கரம் பெற்றேன் நல்ல முயற்சி பாராட்டுக்கள் கவிச்சரம் தொடுத்த கவிஞர்களின் வளர்ச்சிக்கு வாழ்த்துக்கள் காத்திரமான கவியிதழாக பிரகாசிக்க நீங்களும் எழுதலாம்' மலர் மணம் பரப்ப வேண்டி நேயமான வாழ்த்துக்களை நெஞ்சார தெரிவிக்கிறேன்.

உடப்பூர் வீரசொக்கன்

கவிதைகள் காத்திரமாக அமைந்துள்ளன ஆனால் அளவு பாதியாக உள்ளதே. ஓராண்டுச் சிறப்பிதழ் அளவில் மாதமொரு முறை வெளிவரின் நன்று ஆறாவது இதழ்வரை இச் சஞ்சிகை வெளி வந்துள்ளது. எனவே தொடரவேண்டும் அன்புமணி (இரா.நாகலிங்கம்)

நீங்களும் எழுதலாம் வாசித்தேன் நேர்த்தியாக எழுத்துப் பிழை ஏதும் வராது தந்துள்ளார் கைக்குள் அடங்கும் கவிதை இதழ் அதனை சட்டைப் பைக்குள் வைத்து பத்திரப்படுத்தலாம். கின்னியா ஏ.எம்.எம் அலி

வங்கீலால் சந்தா செலுத்த
வீரும்புகுவார்

R.Thanabalasingam
A/C No: 106653402077
Sampath Bank
Trincomalee.

எசுவைப்பீட்டு பந்துச்சீட்டை
அடிப்பீலைக்கையும்
எவளிநாடு US\$ 10

மூலமும் பெயர்ப்பும்

Awaken!

Awaken, Awaken! Awaken!
The slave and the tyrant are
twin born foes
Be the hold chains shaken
To the dust where
Your kindred repose, repose;
Their bones in the grave,
will start and move
when they here
The voice of those
They love, most love
In the holy combat above

மூலம் - ஷெல்லி

விழித்தெழுங்கள்!

விழித்தெழுங்கள்! விழித்தெழுங்கள்!
அடிமையும் கொடுங்கோலனும்
இரட்டைப் பிறவிகளான எதிரிகள்
உங்களது உறவினர்கள் துஞ்சி மறைந்த
அதே மண்ணில்
குளிரும் விலங்குகளெல்லம்
அறுந்து விழட்டும்!
நாம் நேசிப்பவர்களான மக்களின் உரத்த
குரல்கள்
புனிதப் போராட்டத்தில்
பூமிக்கு மேலிருந்து ஒலிப்பதை
அவர்கள் கேட்கும் போது
சமாதிக் குழியிலுள்ள எலும்புகளெல்லாம்
துடித்தெழுந்து அசையும்

பெயர்ப்பு தொ.மு.சி.ரகுநாதன்

கணனி வடிவமைப்பில் உதவிய
கே.எம்.சிறீராம் அவர்களுக்கும் அழகுற
அச்சிட்டு உதவிய அஸ்ரா பீரின்ரெர்ஸ்
நிறுவனத்தினர்க்கும் எமது நன்றிகள் (ஆ.ர்)

ISSN 1800 - 3311